

यन्त्रे द्विरागमं लघुध्रुवे चरेऽस्तमे षट्पञ्चमि । दैत्ये ज्यो-
 स्ताभिसुखदक्षिणे यदि स्यात्तच्छेद्युर्न हि शिशुगर्भिणी
 नवोढाः । बालश्चेत् व्रजति विपद्यते नवोढा चेदुबन्ध्या
 भवति च गर्भिणी त्वगर्भा । नगरप्रवेशविषयाद्युपद्रवे
 करपीडने विबुधतीर्थयात्रयोः । नृपपीडने नववधूप्रवे-
 शने प्रतिभार्गवो भवति दोषलक्ष्मि । पित्रो गृहे चेत्
 कुक्षपुष्पसम्भवः स्त्रीणां न दोषः प्रतिशुकसम्भवः । भगव-
 ङ्गिरोवत्सवलिष्ठकण्ठपात्रीणां भरद्वाजसुनेः कुले तथा”सु०
 चि० “पूर्वं नववधूप्रवेशे जाते तदनन्तरं पराद्व्यापि
 पितृगृहप्राप्त्यामपि वध्वा यद्येवमपि स्थितायाः
 पुनर्भर्तृगृहप्रवेशो द्विरागमश्च वाच्यः । अयंचाचारः
 प्राच्योदीच्यपाश्चात्यानामेवेति । चरेदिति । अथ वधू-
 प्रवेशकथनानन्तरं पुनर्वधूप्रवेशं द्विरागमनं वक्ष्यमाण-
 नक्षत्रादिषु चरेत् कुर्यात्कदा ? अजहायने विषमवर्षे
 प्रथमे तृतीये पञ्चमे वा वर्षे सति । तथा घटाभिषेधो
 कुम्भद्विषकमेवस्थिते रवौ । तथा वरस्य रवीज्यशुद्धिः
 रवेः सूर्यस्य इज्यस्य गुरोः शुद्धिस्तयोर्योगतः । शुभपक्षस्य
 सामबुधशुक्रशुक्राणामन्यतमस्य वासरे सति । मिथुनमी-
 नकन्यातुलाष्टमासमन्यतमे लग्ने शुभपहावलोकिते
 शुभयुक्ते वा सति । लघुनक्षत्रिणीपुष्यहस्ताः ध्रुवाणि
 प्रसिद्धानि चराणि श्रवणादित्रयपुनर्वसुस्वात्यः अक्षपोरा-
 क्षसप्तमं मूलं षट्पञ्चमि प्रसिद्धानि एषु भेषु द्विरागमः
 प्रशस्त इत्यर्थः । यदाह ऋक्षोच्चयः “तिष्ठादित्यसमी-
 रणादितिवसुलोम्युत्तराष्ट्रान्विनीरोहिण्यः शुभदाश्च
 यर्षमसमं मेघालिकुम्भे रविः । कन्यामन्वाद्यमीनमे नव-
 वधूयानं दृष्टे तौलिके देवाचार्यसितेन्दुसौम्यदिशे शुद्धे
 गुरौ भास्करे” इति । अन्यकर्त्तात्र कानिचिद्भान्यधिकानि
 उक्तानि तानि राजमार्तण्डेनोक्तानि । “नीहारांशु
 धनोत्तरादितिषुब्रह्माक्षुराधान्विनीमूलाहस्तरवारुणा-
 निबह्रित्वाङ्गेषु शस्ते तिथौ । कुम्भाजालिगते
 रवौ शुभकरे प्राप्नोदये भार्गवे सूर्ये कीटघटाजगे शुभ-
 दिने पक्षे च कण्ठे तरे । हित्वा दिक्प्रतिबोमगौ बुध-
 सितौ लालाटगं दिक्पतिं चानीता शुष्मशालिनी नव-
 वधूर्निखोत्सवैर्मन्दिरम्” । लालाटगान् यात्रायां व-
 क्ष्यति । शुक्रास्तनिषेधस्तु सामान्यतो वाय्वारामेत्या-
 दिनोक्त एवेति न पुनरुक्तः । यद्यपि प्राक् सामान्येन
 कालशुद्धिरक्ता तथाप्यावश्यकते । “चैत्रे पोषे हरि-
 क्कप्रे गुरोरक्षे मलिङ्गुचे । नवोढागमनं नैव कृते पञ्च-

त्वमाप्नुयादिति” बादरायणवाक्याच्चैव वधूप्रवेशः कार्यः ।
 दैत्येज्य इति । यदि दैत्येज्यः शुक्रोऽभिसुखदक्षिणे
 गन्तव्यदिग्भिषुखे गन्तुर्दक्षिणदिग्भागे वा स्थितः स्यात्तदा
 शिशुर्वालः गर्भिणी गर्भवती नवोढा नूतनपरिणीता
 व्रजेत्तदा बालः विपद्यते स्मरते । गर्भिणी त्वगर्भा गर्भ-
 रक्षिता स्यात् गर्भस्त्राववती भवेत् । नूतनपरिणीता
 नवोढा बन्ध्या अपत्यसम्भवरक्षिता स्यात् । यदाह बा-
 दरायणः “अस्तङ्गते भृगोः पुत्रे तथा सम्मुखमागते ।
 नष्टे जीवे निरंशे वा नैव सञ्चालयेद्बधूः । गर्भिण्या का-
 लकेनापि नववध्वा द्विरागमे । पदमेकं न गन्तव्यं शुक्रे
 सम्मुखदक्षिणे । शुर्विणी स्रवते गर्भं बालो वा मरत्यं
 व्रजेत् । नवा वधूर्भवेद्बन्ध्या शुक्रे सम्मुखदक्षिणे” ।
 यदि शुक्रः पूर्वस्यासुदितस्तदा पूर्वदिशि गन्तुः सम्मुख
 एव पश्चिमां गन्तुः पृष्ठे, दक्षिणां गन्तुर्वामे, उत्तरां
 गन्तुर्दक्षिणे स्यात् । तदा पूर्वोत्तरे दिशौ न
 गच्छेत् किन्तु पश्चिमदक्षिणे दिशौ गच्छेत् । यदि
 पश्चिमायासुदितः शुक्रः तदा पश्चिमां गन्तुः सम्मुख
 एव दक्षिणां गन्तुः दक्षिणः । पूर्वां गन्तुः पृष्ठे उत्तरां
 गन्तुर्वामे । तदा पश्चिमदक्षिणे दिशौ न यायात् ।
 किन्तु पूर्वोत्तरे दिशौ गच्छेत् । “पृष्ठे भृगो एतवर्ती
 प्रयागे कान्तां कुलीनां सुभगां करोति । अयं सुखो
 वै विदधाति शुक्रो वैधव्यशोकौ खलु चास्त शुक्रः”
 इति । केचिद्दीपोत्सवप्रतिपादं नक्षत्रादिनियमं विनैव
 वधूप्रवेशं वाञ्छन्ति । उक्तञ्च “अस्तङ्गते गुरौ शुक्रे
 सिंहस्थे वा दृष्टस्तौ । दीपोत्सवलेनैव कन्या
 भर्तृगृहं विशेत्” इति तदेतच्छेष्टाचारतो ज्ञेयम् ।
 अत्र लग्नशुद्धिमाह बादरायणः “उपचयगते जीवे
 भृगौ केन्द्रसुपागते । शुद्धे लग्ने शुभाक्रान्ते गन्तव्यं भर्तृ-
 मन्दिरम्” नगरप्रवेशे, विषयोदेशः आदिशब्देन व्यासः ।
 तस्योपद्रवे अन्यराजकृतोपद्रवे सति दुर्भिक्षादिना उपद्रवे
 सति । गन्तव्यदिशि प्रतिशुककटोषो नास्ति । करपी-
 डने विवाहोद्देशेन यात्रायां सत्यां विबुधा देवास्तेषां
 यात्रा नगरकोटयात्रा देवयात्रा तीर्थयात्रा प्रयागादि-
 यात्रा तयोः । नृपपीडने नृपाद्राजः सकाशात्सी-
 ङ्गायां दण्डादिक्रतायां सत्याम् नववधूप्रवेशने नूतन-
 परिणीतायाः कन्यायाः भर्तृगृहप्रवेशे एतेषामन्यतम-
 भावे सति भार्गवः सम्मुखदोषलक्ष्मि । यदाह बाद-
 रायणः “स्वभवनपुरप्रवेशो देशानां विभ्रमे तथोद्वाहे ।